

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر محلول پاشی عناصر ریزمغذی روی و منگنز بر برخی ویژگی های کمی و کیفی میوه پرتقال واشنگتن ناول (Citrus sinensis CV. Navel)

محل انتشار:

فصلنامه علوم باغبانی ایران، دوره 49، شماره 3 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سارا خبازی - دانشجوی سابق کارشناسی ارشد، گروه علوم باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه هرمزگان، ایران

فرزین عبدالهی - استادیار، گروه علوم باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه هرمزگان، ایران

مصطفی قاسمی - استادیار مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان قزوین، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، قزوین، ایران

سمیه رستگار - استادیار، گروه علوم باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه هرمزگان، ایران

خلاصه مقاله:

کبود عناصر ریز مغذی یکی از عوامل اصلی کاهش عملکرد کمی و کیفی میوه مرکبات می باشد. این پژوهش برای بررسی اثر تیمارهای قبل از برداشت سولفات روی و سولفات منگنز بر کمیت و کیفیت میوه پرتقال نافی به صورت آزمایش فاکتوریل در قالب طرح بلوک کامل تصادفی با سه تکرار انجام شد. فاکتورهای آزمایش شامل سولفات روی در چهار سطح صفر، 2، 4 و 6 گرم در لیتر و سولفات منگنز در چهار سطح صفر، 1، 2 و 4 گرم در لیتر بودند که طی دو مرحله (15 روز قبل از تمام گل و 15 روز بعد از تمام گل) اعمال شدند. نتایج نشان داد هر دو نوع کود مورد استفاده، کیفیت میوه پرتقال را در زمان برداشت، در مقایسه با شاهد بهبود بخشیدند. به طوری که در درختان محلول پاشی شده، تعداد میوه، طول و قطر میوه، وزن میوه، حجم آب میوه، مواد جامد محلول و ویتامین ث بیشتر از درختان شاهد بود. در اغلب صفات مورد ارزیابی، موثرترین تیمارها، غلظت 4 گرم در لیتر سولفات روی + 1 گرم در لیتر سولفات منگنز بود. هم چنین نتایج اثر متقابل نشان داد که در اغلب صفات مورد بررسی، تیمارهای ترکیبی 4 گرم سولفات روی + 1 گرم سولفات منگنز، 6 گرم سولفات روی + 1 گرم سولفات منگنز و 6 گرم سولفات روی + 4 گرم سولفات منگنز، نتایج بهتری نشان دادند. به طور کلی می توان گفت که کاربرد کود سولفات روی و سولفات منگنز در مقایسه با شاهد توانستند کیفیت و کمیت میوه پرتقال را در زمان برداشت افزایش دهند.

کلمات کلیدی:

سولفات روی، سولفات منگنز، محلول پاشی، مواد جامد محلول، ویتامین ث

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1007226>

